

Se, jeg startede med at sige, at jeg synes, det har været en rigtig god dag. Der er nogle ting, som står meget klart her ved afslutningen af debatten: Det første er, at det jo ikke har været muligt for oppositionen på nogen som helst måde at tilbagevise det, som også er en kendsgerning, nemlig at der næste år vil være så mange penge til velfærd i det danske samfund, som der aldrig nogen sinde før i danmarkshistorien har været. Det er ikke nedskæring, det er vækst. I alt vil der altså næste år være 31 mia. kr. mere til offentligt forbrug, end der var, da vi overtog regeringsansvaret.

Hvis man går ind og kigger på de enkelte områder, kan man se, at der er afsat flere penge: På ældreområdet er der omkring 800 mio. kr. mere end i 2001, og antallet af fuldtidsbeskæftigede, som direkte er beskæftiget med pleje og omsorg, er øget med næsten 5.000 personer; udgifterne til folkeskolen er øget med 1,7 mia. kr. fra 2001 til 2005; sygehusene er tilført over 5,5 mia. kr. mere fra 2001 til 2005; og det, der har været diskuteret så utrolig meget, nemlig børnepasning, ja, om det gælder også, at når man går ind og kigger på udgiften pr. barn, der er passet, kan man se, at der faktisk har været en stigning i udgiften fra 2001 til 2005.

Nu siger det med stigende udgifter jo ikke nødvendigvis noget om kvalitet, men debatten har kørt på alt det med, om der nu er skåret ned eller der er brugt flere penge, og kendsgerningen er, at der er brugt flere penge. Det har ikke været muligt for oppositionen – naturligvis ikke – at tilbagevise disse ting, for det er de nøgne kendsgerninger. Det er det ene, der står fast.

Kl. 21.30

Det andet, der står fast, er, at hele det materiale, der har ligget til grund for BUPL's, altså pædagogfagforeningens kampagne, er pillet fuldstændig fra hinanden.

For det første har BUPL påstået, at der er sket nedskæringer af normeringerne på daginstitutionsområdet, f.eks. fra 2004 til 2005. Det passer ikke. Faktum er, at antallet af børn pr. ansat stort set er uændret fra 2004 til 2005.

En anden af BUPL's påstande er, at kommunerne skulle være ved at spare op imod 3.000 pædagogstillinger væk til næste år. Det er aldeles ryggsløst, det er tal fuldstændig uden hold i virkeligheden, og BUPL har i øvrigt også haft meget svært ved selv at forklare og forsvare det tal i den offentlige debat.

Vi ser det næsten hvert år: BUPL kommer hvert år op til kommuneforhandlingerne med

de mest utrolige påstande om, hvad disse kommunebudgetforhandlinger nu vil føre til. Som et eksempel kan jeg bare henvise til en BUPL-undersøgelse fra 2004, som viste, at omkring halvdelen af kommunerne angiveligt ville skære ned i pasningsudgifterne pr. barn. Det var det, man sagde på forhånd, og hvad var realiteten så, da regnskabet blev gjort op? Ja, det var, at enhedsudgifterne pr. barn steg for kommunerne i gennemsnit.

Endelig har BUPL påstået, at regeringen ikke opfylder sine valgløfter. Det kan vi også klart tilbagevise, valgløfterne bliver opfyldt til punkt og prikke. Vi har, fuldstændig som vi sagde før valget, nedsat taksten for pasning i daginstitutioner for de mindste børn. Det trådte i kraft den 1. januar i år. Og regeringen har fremlagt forslag om den 1. januar næste år at tage det næste skridt, som vi lovede før valget: at nedsætte taksten for de lidt ældre børn.

Vi lovede før valget, at vi hen over valgperioden ville afsætte 2 mia. kr. til forbedring af kvaliteten i daginstitutionerne, og det er vi i fuld gang med at udmønte. Vi har udmøntet 400 mio. kr. på indeværende års finanslov, og vi har fremlagt forslag om at udmønte yderligere 300 mio. kr. på finanslovsforslaget for 2007.

Så kom ikke og sig, at regeringen ikke opfylder sine valgløfter! Vi opfylder dem naturligvis til punkt og prikke.

Det tredje, der står fast efter debatten i dag, er, at Socialdemokraterne er på vild flugt fra enhver form for ansvarlig økonomisk politik. Og her kan det godt være ret interessant også at tage fat i, hvad det egentlig var, Socialdemokraterne selv lagde frem som regering.

Som regering lagde Socialdemokraterne en økonomisk plan frem, som rakte frem til 2010. Jeg tror nu i øvrigt, at den var stærkt inspireret af den daværende økonomiminister, fru Marianne Jelved, som jeg ikke vil tøve med at tilskrive en stor del af æren for, at denne meget ansvarlige økonomiske plan blev lagt frem. Den var så god og så ansvarlig, at vi overtog den, da vi dannede regering i 2001.

Men filosofien bag den langtidsplan, som altså foreløbig gik frem til 2010, var at lægge en ramme for, hvor meget det offentlige forbrug måtte vokse, og at sætte nogle mål op for, hvor meget man skulle reducere den offentlige gæld. Og det var ved at tilstræbe nogle overskud hvert år på det offentlige budget, så man kunne afvikle gæld.